

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 23-01-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 10-01-2014 r. w Koninie

sprawy **G. K. (1)**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o wysokość emerytury

na skutek odwołania **G. K. (1)**

od decyzji **Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

z dnia 25.02.2013r. znak: (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje G. K. (1) prawo do emerytury na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i prawo do doliczenia okresu zatrudnienia w Powiatowej Spółdzielni Pracy Usług (...)

w K. od 1.09.1967r. do 31.12.1970r.

2. W pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 220 / 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lutego 2013 r. znak (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił G. K. (1) prawa do doliczenia okresu pracy poza rolnictwem. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że ustawa, na podstawie której przyznano wnioskodawczyni emeryturę nie przewidywała zwiększeń z tytułu pracy poza rolnictwem. Fakt wykonywania takiej pracy wpływa na wysokość tylko tych świadczeń, które zostały przyznane w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników wobec czego wniosek zostaje załatwiony odmownie.

Z decyzją tą nie zgodziła się G. K. (1) wnosząc odwołanie. Odwołująca podniosła, że przechodząc na rentę chorobową nie składała dokumentów dotyczących pracy poza rolnictwem. Obecnie natomiast domaga się doliczenia także pracy w Spółdzielni (...) od 1.09.1967 r. do 31.12.1970 r., w Cechu (...) od 1.03.1971 r. do 21.12.1978 r. oraz pracy w gospodarstwie rolnym od 1964 do 1986 r.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że wnioskodawczyni ma przyznane świadczenie w oparciu o przepisy poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 14.12.1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin, a ustawa ta przewidywała inny niż obecnie sposób obliczania świadczeń, które przysługiwało każdemu ubezpieczonemu w podstawowej wysokości (równiej najniższej emeryturze pracowniczej) przy czym świadczenie ulegało zwiększeniu z tytułu średniej rocznej wartości produktów rolnych. Zwiększenie z tytułu wykonywania pracy poza rolnictwem zostało wprowadzone ustawą z dnia 20.12.1990 r. i jest ono uwzględniane wyłącznie przy ustalaniu wysokości świadczeń przyznanych na podstawie tej ustawy.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

G. K. (1), urodzona (...), pobierała od dnia 12.11.1987 r. rentę inwalidzką rolniczą przyznaną na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin. Wysokość renty inwalidzkiej została ustalona ubezpieczonej decyzją z dnia 11.09.1987 r., a na kwotę renty składała się :

- podstawowa wysokość świadczenia równa wysokości najniższej emerytury pracowniczej wynosząca 7.000 zł,
- zwiększenie z tytułu średniej sprzedaży produktów rolnych jednostkom gospodarki uspołecznionej w łącznej wysokości 3.395,92 zł, z tym, że ubezpieczonej przysługiwała 1/2 powyższej kwoty bowiem do pozostałej części był uprawniony małżonek tj. miesięcznie 1.698 zł. Renta wraz ze zwiększeniami wyniosła 8.698 zł. Następnie co roku wysokość renty inwalidzkiej odwołującej była ustalana na nowo w związku ze zmianą wysokości najniższej emerytury pracowniczej. Powyższe świadczenie ubezpieczona pobierała nieprzerwanie do ukończenia wieku emerytalnego, a od dnia 1.08.1998 r. do pobieranego świadczenia przyznano jej dodatek pielęgnacyjny.

Decyzją z dnia 28.03.2006 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał G. K. (1), z urzędu, emeryturę rolniczą w wysokości dotychczas pobieranej renty z tytułu niezdolności do pracy wraz z przysługującymi dodatkami. Powyższej decyzji ubezpieczona nie kwestionowała i złożyła od niej odwołania do sądu.

W dniu 20.02.2013 r. G. K. (1) złożyła wniosek w Placówce Terenowej KRUS w K. o doliczenie okresu pracy do wysokości emerytury. Do wniosku dołączyła zaświadczenie Cechu (...) w K. z dnia 14.02.2013 r., w którym stwierdzono, że G. K. (1) w okresie od 1.03.1971 r. do 21.12.1978 r. prowadziła zakład (...)i była członkiem Cechu oraz legitymację ubezpieczeniową Seria (...)Nr (...) wydaną 5.01.1968 r., w której widnieją wpisy o zatrudnieniu wnioskodawczyni w Powiatowej Spółdzielni Pracy Usług (...) w K. od dnia 1.09.1967 r. jako fryzjerka uczennica. Wprawdzie brak jest wskazania daty zakończenia zatrudnienia jednak ostatni wpis zakładu pracy nosi datę 28.12.1970 r.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonej doliczenia okresów pracy poza rolnictwem wywodząc, że przy ustalaniu wysokości emerytury, którą pobiera nie uwzględnia się pracy poza rolnictwem i nie ma ona wpływu na wysokość świadczenia. Stanowisko to, jakkolwiek słuszne, jednak nie uwzględnia w całości intencji złożonego przez odwołującą wniosku. Skoro bowiem ubezpieczona wniosła o doliczenie okresu pracy poza rolnictwem do wysokości emerytury to organ rentowy powinien w pierwszej kolejności rozważyć czy spełnia przesłanki do nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 20.12.1990 r., która umożliwia uwzględnienie do nabycia prawa i do ustalenia wysokości świadczenia także okresów pracy poza rolnictwem.

Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych odwołującej oraz dołączonych w toku postępowania organ rentowy uznał, iż do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników można uwzględnić następujące okresy :

- od 5.10.1964 r. do 31.08.1967 r. okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców,
- od 1.01.1971 r. do 28.02.1971 r. okres pracy w gospodarstwie rolnym

rodziców,

- od 1.07.1977 r. do 11.11.1987 r. okres pracy w gospodarstwie rolnym

własnym,

- od 1.03.1971 r. do 21.12.1978 r. praca poza rolnictwem , pod warunkiem , że

za ten okres zostanie potwierdzone ubezpieczenie emerytalno – rentowe.

Powyższe okresy wynoszą łącznie 19 lat, 9 miesięcy i 7 dni zamiast wymaganego okresu 25 lat.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że G. K. (1), z domu K., przeprowadziła się do gospodarstwa rolnego we wsi B. w marcu 1956 r. w związku z tym, że jej matka zawarła związek małżeński z M. S. (1). Wówczas odwołująca miała 10 lat i wraz z matką i ojczymem mieszkała w B., a jej rodzice prowadzili gospodarstwo rolne o powierzchni 4,88 ha. Odwołująca ukończyła szkołę podstawową i bezpośrednio po jej zakończeniu nie kontynuowała dalszej nauki w szkole. Nadal mieszkała w gospodarstwie rolnym w B. i pracowała razem z rodzicami w tym gospodarstwie, a praca ta stanowiła jej główne źródło utrzymania w okresie od ukończenia 16 roku życia tj. od 22.03.1962 r. do 31.08.1967 r.

Z dniem 1.09.1967 r. ubezpieczona rozpoczęła pracę w Powiatowej Spółdzielni Pracy Usług (...) w K. jako fryzjerka uczennica. Odwołująca w tym czasie uczyła się zawodu fryzjerki, a pracę świadczyła w zakładzie fryzjerskim w R.. W chwili podjęcia tej pracy wnioskodawczyni miała 21 lat i nie była pracownikiem młodocianym, nie kontynuowała też nauki w szkole. Do pracy przychodziła codziennie i pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy. W dniu 9.07.1970 r. G. K. (1) złożyła egzamin czeladniczy w Izbie Rzemieślniczej w P.. Odwołująca była zatrudniona w Spółdzielni (...) do dnia 31.12.1970 r. i w tym też czasie podlegała ubezpieczeniu społecznemu jako pracownik, a fakt zatrudnienia i ubezpieczenia odwołującej potwierdził pracodawca w legitymacji ubezpieczeniowej oraz w zaświadczeniu z dnia 20.02.1974 r. (k. 102 akt).

Od dnia 1.03.1971 r. G. K. (1) rozpoczęła prowadzenie własnego zakładu fryzjerskiego. Początkowo wynajmowała lokal na rynku w R. i tam świadczyła usługi fryzjerskie , a później od dnia 10.08.1972 r. przeniósła lokal fryzjerski do swojego domu, który pobudowała w R. przy ul. (...). W tym czasie odwołująca była też członkiem Cechu (...) w K., gdzie zgłosiła fakt prowadzenia własnego zakładu fryzjerskiego. Odwołująca w tym czasie wyprowadziła się wprawdzie z budynków gospodarstwa rolnego rodziców jednak nadal wykonywała także prace w tym gospodarstwie bowiem rodzice odwołującej (matka i ojczym) byli schorowani i nie mogli samodzielnie tego gospodarstwa prowadzić. Gospodarstwo rolne zostało wówczas w sposób nieformalny przekazane na rzecz ubezpieczonej co znalazło później potwierdzenie w akcie własności ziemi z dnia 26.03.1973 r. Nr (...) Powyższym dokumentem stwierdzono, że G. K. (1) stała się z mocy prawa właścicielką nieruchomości rolnych oznaczonych w ewidencji gruntów nr (...) o pow. 4,88 ha położonym w B. w całości, a z tytułu nabycia tych nieruchomości powstało z mocy prawa prawo dożywocia na rzecz M. S. (1) i M. S. (2). Tak więc odwołująca była właścicielką gospodarstwa rolnego i prowadziła na nim działalność rolniczą jako rolnik. W okresie do dnia 30.06.1977 r. rolnik nie miał obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym i odprowadzania z tego tytułu składek bowiem obowiązek ten został wprowadzony dopiero z dniem 1.07.1977 r. Nie budzi też wątpliwości , że ubezpieczona z tym dniem takiemu obowiązkowi podlegała i opłacała z tego tytułu składki.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało jednak podstaw by przyjąć, że w okresie prowadzenia zakładu fryzjerskiego G. K. (1) podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia zakładu fryzjerskiego i opłacała składki. W dokumentach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych brak jest bowiem potwierdzenia zgłoszenia odwołującej do ubezpieczenia z tego tytułu, a uwzględniając fakt, że wnioskodawczyni w tym samym czasie była właścicielką gospodarstwa rolnego, które przynosiło określony dochód można przypuszczać, że w świetle obowiązujących wówczas przepisów nie była objęta ubezpieczeniem społecznym rzemieślników. Zgodnie bowiem z ustawą z dnia 29.03.1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (w brzmieniu obowiązującym w spornym okresie) obowiązkowe ubezpieczenie nie obejmowało rzemieślników i osób współpracujących z

rzemieślnikiem jeśli byli m.in. właścicielami, posiadaczami lub użytkownikami gospodarstwa rolnego, którego wysokość przychodu szacunkowego, ustalona dla wymiaru podatku gruntowego, powoduje według przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin zawieszenie w całości prawa do renty (art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy „ubezpieczeniowej”). W świetle powyższych okoliczności przyjąć należy, że w okresie od dnia 1.03.1971 r. odwołująca wprawdzie prowadziła własny zakład fryzjerski (do dnia 21.12.1978 r.) jednak równocześnie była też użytkownikiem, a później właścicielem gospodarstwa rolnego położonego w B. o powierzchni 4,88 ha, na którym prowadziła działalność rolniczą i osiągała określony dochód, a z powodu wysokości przychodu szacunkowego z tego gospodarstwa nie była objęta ubezpieczeniem jako rzemieślnik i nie odprowadzała składek. Nie stoi to jednak na przeszkodzie przyjęciu, że w okresie od 1.01.1971 r. do 30.06.1977 r. wnioskodawczyni prowadziła działalność rolniczą na własny rachunek bowiem była właścicielką (użytkownikiem) tego gospodarstwa, zamieszkiwała w tym gospodarstwie a później w bliskiej od niego odległości, wykonywała w tym gospodarstwie prace osobiście a także z pomocą członków rodziny. Od dnia 1.07.1977 r. sytuacja ta nie uległa zmianie a w związku z wprowadzeniem obowiązku ubezpieczenia społecznego rolników odwołująca została objęta tym obowiązkiem i opłacała składki do dnia 11.11.1987 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach KRUS oraz złożonych w toku postępowania do akt sprawy a także na podstawie zeznań świadków T. K. (1), A. F. (1), M. K. i J. A. oraz częściowo na podstawie zeznań odwołującej.

W ocenie Sądu dokumenty znajdujące się w aktach rentowych oraz aktach sprawy nie budzą wątpliwości co do swojej prawdziwości i nie były też kwestionowane przez żadną ze stron. Z uzyskanej z Archiwum Państwowego kopii (...) Książki Meldunkowej dotyczącej domu położonego w B. wynika, że G. K. (2) ur. (...) , poprzednio zamieszkała w miejscowości B. K. została zameldowana wraz z matką w B. od dnia 8.03.1956 r. , a nie jak wskazywało wydane wcześniej zaświadczenie Urzędu Gminy w R. od dnia 5.10.1964 r. W Urzędzie Gminy brak było danych dotyczących zameldowania odwołującej przed datą 5.10.1964 r. jednak dokumenty te są przechowywane w Archiwum Państwowym i potwierdzają, że odwołująca zamieszkiwała w gospodarstwie rolnym w B. także w okresie po ukończeniu 16 roku tj. od 22.03.1962 r.

Również w toku postępowania przed Sądem odwołująca dołączyła zaświadczenie wystawione przez Powiatową (...) w K. z dnia 20.02.1974 r., w którym potwierdzono jej okres zatrudnienia od 1.09.1967 r. do 31.12.1970 r. co łącznie z danymi potwierdzonymi w legitymacji ubezpieczeniowej pozwoliło przyjąć w sposób nie budzący wątpliwości, że odwołująca w tym czasie pozostawała w zatrudnieniu i pobierała wynagrodzenie. Nie budzi też wątpliwości, że odwołująca stała się z mocy prawa właścicielką gospodarstwa rolnego przekazanego jej przez rodziców na podstawie nieformalnej umowy w zamian za dożywocie co potwierdził złożony do akt sprawy dokument – akt własności ziemi.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania świadków T. K., A. F. , które potwierdziły fakt zamieszkiwania odwołującej w gospodarstwie rolnym rodziców i pracy w tym gospodarstwie po ukończeniu 16 roku życia. Natomiast świadkowie M. K. i J. A. potwierdziły fakt zatrudnienia i wykonywania pracy przez wnioskodawczynię w zakładzie fryzjerskim należącym do Spółdzielni (...)w K., która to okoliczność została potwierdzona w dokumentach. Zeznania te są bowiem jasne , spójne , wzajemnie się uzupełniają i zostały potwierdzone w pozostałym materiale dowodowym.

Za nieprzydatne dla rozstrzygnięcia Sąd uznał natomiast zeznania świadków B. K. i J. F.. Świadczyli potwierdzili wprawdzie fakt prowadzenia przez odwołującą zakładu fryzjerskiego (co wynikało z zaświadczenia wystawionego przez Cech (...) w K.)jednak nie wiedzieli czy odwołująca z tego tytułu podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom i czy odprowadzała składki.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującej jedynie w części. Za niewiarygodne Sąd uznał bowiem twierdzenia ubezpieczonej dotyczące opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w okresie od 1.03.1971 r. do 21.12.1978 r. w związku z prowadzeniem zakładu fryzjerskiego. Są one odosobnione i nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie.

Z informacji uzyskanych od ZUS II Oddział w P. wynika jednoznacznie, że G. K. (1) nie była w tym okresie zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i nie odprowadzała składek na własne ubezpieczenie. W związku z tym, że była równocześnie właścicielką gospodarstwa rolnego o pow. 4,88 ha to zgodnie z obowiązującymi przepisami mogła nie być objęta tym ubezpieczeniem stąd brak danych o jej ubezpieczeniu w organie rentowym.

Zgodnie z treścią **art. 19 ust. 1** ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o

ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403.j.t.) **emerytura rolnicza** przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny określony w ust. **1a** i **1b**;
- 2) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem art. 20.

Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie do dnia 31 grudnia 1952 r. wynosi co najmniej 60 lat (art. 19 ust. 1 a pkt 1).

Natomiast w myśl **art. 20 ust. 1** powołanej ustawy do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 zalicza się okresy:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
- 3) od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi.

Powyższych okresów nie zalicza się jednak do okresów ubezpieczenia, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów (art. 20 ust. 2 ustawy).

Ponadto zgodnie z treścią ustępu 3 artykułu 20 przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.

Jak wynika z powołanych przepisów warunkiem nabycia prawa do emerytury rolniczej dla rolnika, jest osiągnięcie wymaganego wieku, który w przypadku odwołującej wynosi 60 lat oraz wykazanie, że podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres 25 lat. Przy ustalaniu okresów ubezpieczenia odwołującej można zaliczyć okresy wymienione w art. 20 ust. 1, w tym także okresy, od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi bowiem odwołująca urodziła się przed dniem 31.12.1948 r.

Poza sporem jest, że w okresie od 1.07.1977 r. do 11.11.1987 r. G. K. (1) podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin. Okres ten wynosi 10 lat, 4 miesiące i 11 dni.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że wnioskodawczyni przed dniem 1.01.1983 r. wykonywała też pracę w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia w okresie od 22.03.1962 r. do 31.08.1967 r. oraz od 1.01.1971 r. do 03.11.1971 r. Wówczas bowiem zamieszkiwała w tym gospodarstwie wraz z rodzicami, nie kontynuowała dalszej nauki, wykonywała wszystkie prace w gospodarstwie a praca w tym gospodarstwie stanowiła jej główne źródło utrzymania. Okres ten wynosi razem 6 lat, 3 miesiące i 12 dni.

Nie budzi też wątpliwości, że w okresie od 4.11.1971 r. odwołująca stała się z mocy prawa właścicielką przedmiotowego gospodarstwa rolnego i prowadziła na nim działalność rolniczą tj. działalność w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, wykonywała prace osobiście oraz przy pomocy członków rodziny. Akt własności ziemi, który potwierdza nabycie własności nieruchomości został wydany na podstawie art. 1, 8 i 12 ustawy z dnia 26.10.1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250), która weszła w życie z dniem 4.11.1971 r. Zgodnie z treścią

art. 1 ust. 1 nieruchomości wchodzące w skład gospodarstw rolnych, znajdujące się w dniu wejścia w życie ustawy w samoistnym posiadaniu rolników stały się z mocy samego prawa własnością tych rolników jeżeli oni sami lub ich poprzednicy prawni objęli te nieruchomości w posiadanie na podstawie zawartej bez prawem przewidzianej formy umowy sprzedaży, zamiany, darowizny, umowy o dożywocie lub innej umowy przeniesienia własności lub zniesienia współwłasności albo umowy o dział spadku. Tak więc w świetle powyższego dokumentu należało przyjąć, że w dniu wejścia w życie ustawy (4.11.1971 r.) odwołująca była już w samoistnym posiadaniu gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, objęła tą nieruchomością w posiadanie na podstawie umowy o dożywocie bez prawem przewidzianej formy umowy. W świetle przepisu art. 38 powołanej ustawy przy ustalaniu podlegania ubezpieczeniom społecznym domniemywa się, że właściciel gruntów zaliczonych do użytków rolnych prowadzi działalność na tych gruntach. Jest to wprawdzie domniemanie wzruszalne jednak pozwany nie przedstawił w toku postępowania żadnego dowodu, który pozwoliłby obalić powyższe domniemanie. Natomiast odwołująca przedstawiła świadków, którzy potwierdzili fakt prowadzenia takiego gospodarstwa. Również z dniem 1.07.1977 r., kiedy to wprowadzono obowiązek ubezpieczenia społecznego rolników wnioskodawczyni takiemu ubezpieczeniu podlegała co dodatkowo potwierdza, że także w okresie poprzedzającym wprowadzenie tego obowiązku spełniała przesłanki do uznania jej za rolnika w rozumieniu późniejszej ustawy. Faktem jest, że od 1.03.1971 r. ubezpieczona prowadziła także zakład fryzjerski jednak z tego tytułu nie była objęta ubezpieczeniem z uwagi na fakt posiadania gospodarstwa rolnego, którego wysokość przychodu powodowała zawieszenie w całości prawa do renty. W tych okolicznościach, zdaniem Sądu, powyższy okres tj. od 4.11.1971 r. do 30.06.1977 r. powinien być odwołującej uwzględniony jako okres prowadzenia gospodarstwa rolnego wymieniony w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy. Okres ten wynosi 5 lat, 7 miesięcy i 26 dni.

Nie budzi także wątpliwości, że od dnia 1.09.1967 r. do 31.12.1970 r. odwołująca była zatrudniona jako pracownik w Powiatowej (...) w K. i z tego tytułu pobierała wynagrodzenie. Jest to okres pracy poza rolnictwem, który jest uwzględniany do nabycia prawa do emerytury „pracowniczej” i w świetle art. 20 ust. 1 pkt 3 podlega także doliczeniu do okresów ubezpieczenia (3 lata i 4 miesiące).

Po zsumowaniu powyższych okresów ubezpieczona legitymuje się okresem ubezpieczenia wynoszącym łącznie 25 lat, 6 miesięcy i 19 dni. Tak więc stwierdzić należy, że G. K. (1) spełniła przesłanki do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy i tym samym nabyła prawo do wyliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem także pracy poza rolnictwem tj. pracy w Powiatowej (...) w K. od 1.09.1967 r. do 31.12.1970 r.

Brak natomiast było podstaw by doliczyć także odwołującej okres prowadzenia własnego zakładu fryzjerskiego od 1.03.1971 r. do 21.12.1978 r. W tym bowiem okresie ubezpieczona nie była objęta obowiązkowym ubezpieczeniem rzemieślników i nie opłacała z tego tytułu składek. Zgodnie z przepisami emerytalnymi, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 3 (tj. przepisami ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) do nabycia prawa do emerytury lub renty uwzględnia się co do zasady okresy ubezpieczenia natomiast okres wykonywania rzemiosła (w tym prowadzenia zakładu fryzjerskiego), w którym rzemieślnik nie był objęty ubezpieczeniem nie podlega uwzględnieniu jako okres pracy poza rolnictwem. Jeśli jednak w tym czasie osoba ta pracuje równocześnie w gospodarstwie rolnym to okres ten może być jej uwzględniony jako okres prowadzenia gospodarstwa rolnego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

SSO E. Majewska